

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Pre pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narodne prejemne uprave (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 255.

V Ljubljani, v četrtek 6. novembra 1890.

Letnik XVIII.

Deželni zbor kranjski.

(Sedma seja, dné 4. novembra.)
(Konec.)

Interpelacija zastran Komljančeve odstave.

Iz govora gosp. deželnega predsednika barona Winklerja nam je še dostaviti, da je v svojem odgovoru na trditve posameznih govornikov dr. Tavčarju nasproti omenjal, da nikakor niso opravičene besede, kakor da bi bili Slovenci vladi le nekaka neprijetna prtljaga; to pričajo dobrote, ki jih je vlada Slovincem skazala; želel bi le, da bi bila vsaka poznejša vlada proti njim enako dobrohotna, kakor sedanja. Gledé šole v Zdihovem omenja, da je učni minister za tamošnjo šolo zaukazal nemški učni jezik vsled soglasne želje tamošnjih občin.

Za njim dr. Schaffer odgovarja Svetcu, da bi rad videl, če bi se Kočevarji vtopili v slovanskem življi, da je pa to postalo nemogoče, odkar se je začel ta mali narod tako krepko potegovati za svoj obstanek. Dokazano je, da je bil Komljanec nepokoren, zato je minister prav imel, da ga je odstavil. Vlada naj pazi, predno kaj učini, da se ji tudi na Kočevskem ne godi tako, kakor nekje drugje, kjer je morala malo častno odjenjevati!

Teh slednjih besed se je poprijel baron Švegelj in opominjal na dogodke v Poddragi, češ, da je bil tudi za cerkvene razmere v Dragi kot škofijski komisar izbran poslanec Klun, ki je imel kot tak lani preiskovati razmere v Poddragi. Če bi bil on v spominu obdržal to, kar je skušal v Poddragi, bi bil morda v Dragi bolje opravil. Danes se vidi, da je vse to v zvezi z nedavnim glasovanjem pri normalno-šolskem zakladu, in da onega dogodka nista napravila samo gg. Hribar in Tavčar, ampak da je bil kot tretji z njima v zvezi tudi poslanec kmečkih občin kranjsko-loško-tržiškega okraja, o katerem celó sodi, da je on sprožil in zložil obe interpelaciji. Odločno ugovarja dr. Tavčarju, da bi bil on poročal v Kočevje odstavo Komljančevo 14 dni prej, ko se je to zvedelo pri deželnem šolskem svetu, in se nada, da bo imel priliko o tej zadevi še ob-

širneje govoriti takrat, ko bode vlada odgovorila na drugo veliko važnejo interpelacijo, ker gré za čast in obrambo višjega uradnika, za katerega se mora vlada potegniti.

Poslanec Pakiž ob kratkem odgovarja poslancu Braunetu, da ste bili učiteljska okrajna knjižnica in okrajna šolska konferenca prenešeni v Ribnico, oziroma v Lašiče, po sklepu učiteljev samih, da torej nobena krivda ne zadeva okrajnega šolskega nadzornika Komljanca. Ravno tako je Braune kaj slabo poučen gledé učitelja Šilca, kateremu očita pijančevanje. On (Pakiž) je sam ud okrajnega šolskega sveta, torej vé, kako je bilo z njegovim imenovanjem. Šilc je bil edini prosilec in močno pohvaljen od svojih višjih; 14 dni po preteku postavnega natečaja se je oglašil neki Kočevar, ki slušbuje tam nekje pri Gradcu; okrajni šolski svet se torej na tega prosilca že zaradi zamujenega obroka, vzlasti pa še tudi zaradi tega ni mogel ozirati, ker je bil jako slabo pohvaljen gledé svojega vedenja. Vsled tega je bil Šilc po predlogu gosp. predsednika, okrajnega glavarja pl. Thomanna, soglasno predlagan za učiteljsko službo, torej nikakor ne gré zarad tega kako krivdo vračati na Komljanca.

Poslanec Kersnik predlaga konec razprave, ki obvelja. K besedi so prišli torej le še pred tem sklepom zglášeni govorniki.

Prvi je bil poslanec Klun, ki je v obširnem govoru odgovarjal trditvam nasprotnih govornikov, v prvi vrsti baronu Švegeljnu. Odločno je oporekal sumničenju, kakor da bi bil on (Klun) sprožil interpelacijo, ali jih celó sestavil; to bi bilo sicer častno, ali on si te časti ne more prisvojevati, ter na pričo kliče vse svoje tovariše, ki mu bodo pritrčili, da interpelacij ni on sprožil in da je gledé druge celó naravnost poudarjal, da je ne more podpisati, ker noče vzbujati suma, kakor da bi bil porabil reči, ki jih je izvedel kot škofijski komisar pri preiskavi v Dragi in ki jih mora obdržati zá-se. Kar se tiče njegovega poročanja pri normalno-šolskem zakladu, katero nekatere tako hudo peče, da

mu ga zopet in zopet očitajo, vnovič poudarja, da je poročal pravilno in da ga zaradi tega nihče ne more na odgovor klicati, kakor le finančni odsek. Baron Švegelj je omenjal lauskih dogodkov v Poddragi, in trdil, da bi bil poslanec Klun, ki je bil letos v Drago poslan kot škofijski komisar, bolje opravil svoj letošnji posel, če bi bil v spominu obdržal sitnosti v Poddragi. Kako je govornik v Dragi opravil, tega pač baron Švegelj ne vé, tudi nobeden njegovih tovarišev, to ve samo oni, kateremu je imel poročati o svojem potu. Obžaluje, da mu je pri njegovem odgovoru ravno vsled tega, ker je bil on komisar v Dragi, zavezan jezik, in da ne more in ne sme rabiti uradnih preiskav in pisem.

Če baron Švegelj pravi, da je v nemških in mešanih vaséh v Dragi le 23% Slovincem in 77% Kočevarjev, se temu ogromnemu številu ne čudi, pač pa se mora čuditi, da k Kočevarjem prištevajo ljudi, ki so se rodili v Loškem Potoku, Starem in Novem Kotu, v Osilnici, Babnem polju, ali pa celó v hrvatskem Čabru in Prezidu, in katerih imena pričajo, da so slovenske krvi. Ni torej čuda, da je tudi tamošnja nemščina po tem, kakor ste že slišali in kakor Vam tudi jaz še povém jeden vzgled. Jeden vpraša takega prisiljenega Kočevarja, kaj je danes delal, in odreže se mu: „Ich hoben krompir gewuset — (sem krompir vozil).“ (Velika veselost.)

Kar je trdil Braune, je jako čudno; v nekaterih rečéh mu je odgovarjal že Pakiž, zlasti da ste knjižnica in učiteljske konference iz Kočevja prenešeni v Ribnico in Lašiče po sklepu učiteljev, ne pa po ukazu g. Komljanca. Ribnica je bolj v sredi okraja, kakor Kočevje, zato je umevno, da so učitelji laškega in ribniškega okraja tja prenesli knjižnico; gledé učiteljskih konferenc pa učitelji pri vsakoletni konferenci sklepajo, kje se ima konferenca vršiti drugo leto; čisto naravno je pa, da se ne vrši zmerom na Kočevskem, ampak tudi v ribniškem in laškem okraju, kjer je več šol in več učiteljev, kakor v kočevskem okraju. Komljanca se torej v tem oziru ne more ničesar očitati. Tudi gledé šole v Štancarjih ni on ničesar zakrivil, marveč

LISTEK

Radinje.

Zgodovinska povest Jana Podhajského. — Poslov. V. Z.

(Dalje.)

Obrnil se je od Bohuslava in poklical vse svoje podpoveljnike in se posvetoval o nečem z njimi. Peter iz Svojšina se je vrnil čez nekaj časa od Žižke k Bohuslavu in mu rekel:

„Bohuslav, ti si naš ujetnik, ali le tako dolgo, kolikor časa hočeš sam biti. Svoboda je v tvojih rokah. Sama beseda, in prost si. Vendar te ne silim k ničemur, sam si premisli po zrelem predurku, kaj je za te častneje in bolje.“

Bohuslava so odvedli na grad pribeniški, kjer je bil zaprt celo leto in še drugo. Ko je videl, da se kralj Sigmund ne briga za to, da bi ga osvobodil in videl, kako se vedejo taborci proti njemu s spoštovanjem, stopil je slednjič sam na taborsko stran in bil kmalu jeden najglavnejših poveljnikov.

Posadka grada Krasikova se je izročila večinom vitezu in mu pomnožila njegovo vojsko. Le

nekateri so prosili, da bi smeli zapustiti grad in oditi kamor koli. Žižka zelo vesel nad tem, ker je tako slavno premagal toli mogočnega nasprotnika, uslišal je rad njihove prošnje. Tudi Bošek z Ledkova je bil mej onimi, ki so prosili Žižko odpusta.

Mladenič je jezdil iz gradu mej vrstami Žižkovih bojnikov, ki so ga zasmehovali, kar mu je bilo huje, kakor bi padale strele nanj. Jezdil je tiho in se na videz ni zmenil za zasmehovanje. Le časih se je zasvetilo njegovo obličje, obrvi so mu stopile po konci in oči so se mu zabliskale.

Najedenkrat je ustavil nekdo njegovega konja. Mladenič se je stresel močno. Njegov lastni oče je stal pri njem držeč konja za uzdo.

„A slednjič sva se sešla, sin. Čudno to snidenje očeta s sinom, vsak v drugem taboru. Sin se bojuje proti očetovim prijateljem, proti očetu. Ali odpustim ti, če se pokoriš poslušno očetovi volji in se boš bojeval na njegovi strani. Ostani tu z nami, z menoj, Bošek!“ rekel je konečno že z mehkim glasom Oldrik z Ledkova.

„Oče, oče!“ zaupil je Bošek. „Oče, za-te planem v ogenj, vse vse storim, ako mi le s pogledom naznaniš svojo željo. Ali pod Žižkovim praporom se ne bodem bojeval, ne morem se, ne smem!“

„Torej pojdi, če tudi v goreč pekel, neposlušni sin, ki si zapustil svojega očeta, ki si se prodal njim, ki merijo svoje loke v njegove prsi. Pojdi torej, pojdi ti čisti moj sin in privedi na svojega očeta mnogo sovražnikov!“

Že se je oddaljeval Oldrik od sina v največjem srdi in izginjal v množici husitskih bojnikov.

„Oče, oče!“ klical je za njim mladenič in spenjal svoje roke za njim. Ali njegov klic je odmeval gluho od zidu in izginjal v hrupu vojaškega tabora Žižkovega.

Nato je obrnil Bošek svojega konja na cesto od Krasikova in odjezdil od tod s povešeno glavo in se ozrl večkrat proti taboru. Očeta ni videl več. Ta je sicer gledal nanj, da je prijezdil za holmec, nato se je udaril z roko ob čelo in zaklical: „Lepo sem ga zredil! Mislil sem, da sem mu, Bog vé, kako trdo zasadil svoje nazore, a sinček me je poučil, da misli drugače, kakor jaz.“

„Ne obupaj nad sinom“, rekel je Žižka Oldriku, „on je še mlad mož, nestalne narave in netrdnega prepričanja. Vedno imam nado, da ga zagledamo skoro kakor zvestega druga črnega prapora z rudečim kelihom. Sicer pa, kdo vé, ali ga ne vleče

(Premeščen) je čast. g. Janez Kačar iz Breznice za kapelana v Radovljico.

(Osebnosti.) Poštni asistent v Ljubljani Jakob Belec je na svojo prošnjo na Dunaj in poštni asistent g. Iv. Črné iz Ljubljane v Pulj premeščen. Na njuno mesto prideta novoimenovana asistenta g. Fr. Globočnik in g. Jožef Kurent iz Trsta.

(Župan v Podgradu) v Istri je bil dné 4. novembra zopet izvoljen prejšnji župan gospod Sl. Jenko.

(Iz deželnega zbora isterskega.) V 4. seji je predlagal znani Lahon Constantini, da naj se pri c. kr. sodiščih v Istri rabi le italijanski jezik; sevéda je priznala večina, da je predlog nujen, in da ga je izročila politično-gospodarskemu odseku. — Pri razpravi o proračunu deželnega poljedelskega zaklada je govoril poslanec Mandić ter obsojal potratno, pristransko in nestrokovnjaško postopanje Italijanov pri deželnem kulturnem svetu, ter izjavil, da iz omenjenih vzrokov ne more glasovati, da bi se potrdil ta proračun. — Med tem govorom so Lahoni na galeriji kihali, kašljali, glasno se smejali, in ker jih predsednik ni svaril, oglasil se je poslanec Flego ter z opravičenim srdom bičal lahonsko surovost. K sklepu stavijo slovanski poslanci nasvêt, da se tudi v dež. kulturnem svetu izvede popolna ravnopravnost, ter da se kulturni svet razdeli v italijanski in hrvatski oddelek. Teh predlogov pa predsednik noče sprejeti, ker so sestavljeni v neitalijanskem jeziku. — Pri razgovoru o deželnem zakladu je poslanec Flego pojasnoval gospodarstvo italijanskih županov po Istri. Tako na primer ni bivši župan v Bazetu, Clarici, ves čas svojega županovanja (deset let) položil svojih računov, jemal je svobodno denar iz blagajnice, tako da je sedaj občini dolžan 1516 gld. Deželni odbor italijanski je vedel za to, a se ni zmenil, ker je bil župan — Lahon.

(„Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici“) vabi svoje č. družbenice, častite goste, prijatelje in pokrovitelje nežne mladine k veliki besedi, katere priredi v nedeljo dné 9. novembra 1890 točno ob 8 uri zvečer v prostorih goriške čitalnice na korist otročjim vrtom. — Vspored: 1. „Slovanski svet“, uglasbil H. Volarič, moški zbor. — 2. „Naš narodni dom“, zložil S. Gregorič, deklamacija. — 3. „Spomin na potovanje v Egipt“, koncertni potpourri za dve citri, uglasbil A. Huber. — 4. „Na goro“, uglasbil F. S. Vilhar, ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. — 5. „Cvetka in deklica“, zložil Jeler Zorn, dvogovor. — 6. „Slovo“, uglasbil F. S. Vilhar, za moški zbor in bariton-samospev s spremljevanjem na glasoviru. — 7. „Kuiawiak“, narodni ples poljski, za gosli in glasovir uglasbil H. Wienawski. — 8. „Kosana“, zložil J. Stritar. Osebe: Stojan-beg, turški poveljnik, Savo, begov sluga; Kosana. — 9. „Nazaj v planinski raj“, uglasbil A. Nedved, mešani zbor. — 10. „Stara mesto mlade“, poslovenil J. Staré, veseloigra v enem dejanji. — Vstopnina za osebo 40 kr., za družino 1 gld. — Z ozirom na blagi namen priporoča se društveni odbor visokodušni radodarnosti.

(Štajerski deželni zbor.) Za posvetovanje o vravnavi zdravstvenih razmer je izvolil deželni zbor dné 31. oktobra odsek devet poslancev, mej njimi Slovenca dr. Lipolda in Jermana. — Konservativni nemški poslanci so izročili predlog, ki zahteva, da je za ženitev potrebna ženitvanjska oglasnica, kakor je tudi na Kranjskem v navadi. To oglasnico naj deli županstvo, ki pa ima pravico jo odreči, ako sprevidi, da zaročenca nimata toliko, da bi se mogla preživiti. — Predlog, da se podržavi južna železnica, podpirali so nemško-liberalni poslanci. — Odsek za šolske zadeve predlaga, da se ustanovi v Mariboru meščanska deška šola, v Gradcu pa meščanska deška in dekliška šola. — Po predlogu deželnega odbora se ima statut celjskega mesta, ki določuje rabo krajevne policije, spremeniti, da bo smelo mesto v okviru veljavnih zakonov za obseg občine izdajati veljavne ukaze; kdor jih prekrši, kaznovali ga bodo s 50 gld. ali pa z zaporom do 10 dni. Denarne kazni se porabijo v korist občinski blagajnici. — Dnó 4. novembra je ces. namestnik predložil načrt zakona, po katerem se spremeni deželni zakon, ki govori o vravnavi Mure od Radeckega mostu do štajersko-ogrske meje. — Slovenski in konservativni nemški poslanci so predlagali, da naj se uvedó lovske karte. Poslanec Jerman je utemeljeval ta predlog, omenjal je, da sedanji zakon ni dosegel svojega namena, da hočejo lov zakupiti sami boga-

tini itd. K sklepu predlaga, da naj se njegov predlog izroči odseku za deželno kulturo; po predlogu poslanca Kottulinskega izroči se pa finančnemu odseku. — Poslanec Robič je utemeljeval svoj predlog gledé na razdelitev ljudskih šol v razne plačilne vrste, zaradi katerih naj deželni zbor stopi v dogovor z deželnim šolskim svetom ter naj se vsaj dve tretjini šol iz IV. postavijo v III. plačilni razred.

(Nova nevarnost za avstrijske obrtnike.) Ni še dolgo temu, ko je poskušala neka angleška družba z veliko glavnicno spraviti v svojo oblast vso kupčijo s časnikiarstvom, tiskarstvom, papirjem in bukvarstvom, in posebne strokovnjaške odločnosti je bilo treba, — vzlasti dunajski list „Vaterland“ si je pridobil mnogo zaslug, — da se je odstranila nevarnost, grozeča malim obrtnikom. Sedaj pa že zopet poskuša neko francosko društvo s kapitalom 5 milijonov gld. na Dunaji velikansko skladišče, kjer se bodo izdelovali in prodajali vsakovrstni izdelki obrta in trgovine. — Tako društvo je velika nevarnost malim obrtnikom in trgovcem vzlasti na Dunaji, pa tudi sploh po Avstriji, zakaj društvo bode osnovalo podružnice po vseh večjih mestih in s svojim malovrednim, cenim blagom veliko kvar napravljalo solidnemu in zato sevéda dražjemu blagu naših obrtnikov in trgovcev. V dunajskem deželnem zboru so poslanci združenih kristijanov že opozorili vlado na to nevarnost; želeli je, da se trgovske in obrtne zbornice, vzlasti pa zadruge obrtnikov, o pravem času oglašé ter s skupnim ugovorom odstranijo veliko nevarnost, ki grozi še bolj uničiti že sedaj zeló propalo trgovino in obrt v Avstriji.

Telegrami.

Dunaj, 5. novembra. Predsednik državnemu zboru dr. Franc Smolka, ki je po svoji zadnji bolezni zopet popolnoma okreval, praznuje danes v Lvovu svoj osemdeseti rojstveni dan. Ministerski predsednik grof Taaffe mu je poslal pri tej priliki presrečno čestitke.

Praga, 6. novembra. V budgetni komisiji deželnega zbora je izrekel cesarski namestnik Thun zahvalo in priznanje za jako hitro in zdatno pomoč ob povodnji. Cesarski namestnik je podal natančnejše poročilo o delovanju podpornega odbora. Povodenj je napravila škodo 34 okrajem, v 14 okrajih so vže preračunali škodo, katera znaša vkupno čez dva milijona goldinarjev. Cesarski namestnik izreka upanje, da se bode moglo s pomočjo došlih milodarov deželne in državne podpore dovoljno opomoči poplavljenecem.

Praga, 6. novembra. V deželnem zboru so predlagali Bondy in tovariši, da naj deželni odbor stori potrebne korake pri vladi,

da bi dobila železnica čez Ture koncesijo pred vsemi drugimi načrti. Predlog se po opravljenem redu razpravlja.

Dunaj, 6. novembra. Carjevič se je pripeljal točno ob dveh. Na kolodvoru so ga sprejeli cesar, Karol Ljudevit s tremi sinovi Francem Ferdinandom, Otom, Ferdinandom, nadalje Viljem Rainer, cesarski namestnik, korni poveljnik, policijski predsednik, osebje ruskega poslanštva in ruskega konzulata. Lobanov se je peljal carjeviču nasproti. Nadvojvode so bili v ruski uniformi in so imeli trak Andrejevega reda, carjevič pa je bil v avstrijski uniformi s trakom Stefanovega reda. Cesar je poljubil carjeviča na obe lici, posebno prijazno sta se pozdravila s Karolom Ljudevitom. Carjevič si je ogledal častno stotnijo mej sviranjem ruske himne. Na to se je predstavilo častno topničastvo obojega spremstva; ter se je pokazal carjevič posebno prijaznega nasproti predstavljenim osebam. Odpeljal se je carjevič v dvorno poslopje na cesarjevi desnici v odprti ekvipaži. Mnogoštevilno zbrano občinstvo ga je burno pozdravljalo.

London, 5. novembra. Podzemsko električno železnico med starim mestom in južnim predmestjem Stockwellom so otvorili v navzočnosti princa Valeškega.

Peterburg, 5. novembra. Carjeviča sta spremila roditelja do postaje Siverskaje.

Novi Jork, 5. novembra. V Havani je zaradi Mac-Kinley-jevega postavnega nasveta zaprtih 30 smodkinih tovarn. Ostale se zapró, ko pošljejo naročeno blago v Evropo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja		zrakomera v mra toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	726.5	2.2	brezv.	megla	22.78
5 2. u. pop.	724.8	4.0	sl. vzh.	dež	dež
9. u. zveč.	726.3	3.8	sl. zap.	—	—

Srednja temperatura 3.8°, za 2.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

6. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88 gld. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	89 " 05 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 15 "
Papirna renta, davka prosta	101 " — "
Akcije avstr.-ogrske banke	980 " — "
Kreditne akcije	305 " — "
London	115 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	9 " 12 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 47 "
Nemške marke	56 " 55 "

Št. 8951.

Razpis.

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo za oddajo

zgradbe dveh dovoznih cest

v kamniškem cestnem okraji, in sicer:

1. k železniški postaji v Terzinu v dolgosti 122 m in v širokosti 5 m za proračunjeni znesek 700 gld.

2. k železniški postaji v Domžalah v dolgosti 142.5 m in v širokosti 8 m za proračunjeni znesek 1050 gld.

Dotični stavbinski podatki, namreč načrti, proračuni in pogoji so v navadnih uradnih urah na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v Ljubljani in pri načelniku okrajno-cestnega odbora kamniškega, gospodu Ivanu Levcu v Mengšu. Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 12. ure dopoldne

dné 16. novembra 1890. leta

izročé pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatené z napisom na zavitku:

„Ponudba za dovozno cesto“

Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevino dotične zgoraj navedene cene, ali v gotovini ali pa v hranilničnih knjžicah. V ponudbi se mora vsak ponudnik izjaviti, da so mu znani zgoraj omenjeni stavbinski podatki ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotlivih dražbenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo. Oziralo se bode le na pismene v razpisni dóbi došle ponudbe. Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki na pogoje.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani dné 5. novembra 1890.